

استاد عبدالرحيم صراف د ننگرهار پوهنتون د حقوقو پوهنځي پخوانی استاد دی. د افغانستان د روانو چارو په اړه ژوره مطالعه لري. ژمن ورسره د هېواد د روانو حالاتو په اړه مرکه کړې. دلته يې بشپړه مرکه لوستلی شئ.

ژمن: استاده! ټاکنې وشوې. ميليونونه خلکو رايې ورکړې؛ خو حکومت ورته جان کېږي وټاکه، اوس جان کېږي دوه کلن نظام پنځو کلونو ته وغځاوه. که چېرې لويه جرگه جوړه نشي، اوسنی حکومت دوام کولی شي؟

صراف: بسم الله الرحمن الرحيم: کله چې حکومت جوړ شو او د ټاکنو کمېسيون خلکو ته څوکۍ اعلان کړې، له هماغه ورځې گډوډي پيل شوه. د ټاکنو د کمېسيون دنده د ټاکنو اعلانول دي؛ خو دوی خلکو ته څوکۍ اعلان کړې، چې اشرف غني يې ولسمشر او عبدالله يې اجرائيه رييس اعلان کړ. د ټاکنو کمېسيون د څوکيو د اعلانولو واک نه لري، بلکې دوی د ټاکنو پايلې ملت ته اعلانوي. په اساسي قانون کې اجرائيه رياست نشته، خو دوی پکې ځای کړ. په ټاکنو ميليونه ډالر لگښت وشو، افغانان پکې مړه شول؛ خو حکومت زموږ په خوښه نه، بلکې د جان کېږي په خوښه جوړ شو. مخکې يوه اواز دا هم وه، چې عبدالله عبدالله به لومړی مرستيال کېږي او دوستم به مارشال يا د دفاع وزير شي؛ خو جان کېږي دغه دوه کلن تړون پنځو کلونو ته وغځاوه او پاتې درې کاله به حکومت په همداسې ضعيف شکل سره روان وي.

که احياناً لويه جرگه جوړه شي، هغه به هم يوه فرمايشي جرگه وي. په لويه جرگه کې به هغه خلک وي، چې څه ورته ويل شوي وي، هماغه به ووايي. اساسي قانون کې به تغير راولي او عبدالله به په قانوني ډول اجرائيه رييس کړي. موږ تېره جرگه « له امريکاسره د امنيتي تړون » په باره کې وليده، چې څوک تللي وو؟ هغه خلک تللي وو، چې د امريکايي گټو لپاره يې خبرې کولې. کېدای شي ځينې ښه خلک هم پکې وو؛ خو د هغوی خبره چا نه اورېده.

اوس تاسې وگورئ، چې زياتې څوکی تشې دي. علت يې د اشرف غني او عبدالله ترمخ اختلافات دي. د اشرف غني کس عبدالله نه مني او د عبدالله کس اشرف غني نه مني. که چېرې دوی پنځه کاله دوام وکړي، نو هېواد ته ښه ډالی نه لري، بلکې هېواد به مو له سختو ستونزو سره مخ کړي.

ژمن: صراف صاحب! د اوسني گډ حکومت په منځته راتگ وسله وال مخالفين قوي شول. ډېری ولسوالۍ يې ونيولې او خبره د ولايت تر سقوط ورسېده. که چېرې اوسنی حکومت په همداسې ضعيف شکل سره روان وي، ايا اوسنی حکومت به خپله پنځه کلنه دوره پوره کړي؟

صراف: د اوسني حکومت بد چلن خلک طالبانو ته ورنږدې کړل. طالبانو مخکې له خلکو سره عادي چلند کوو؛ خو اوس يې چلند «په هغه سيمو کې چې طالبان پرې واکمن دي» د حکومت کولو چلند ته اوښتی دی. خلک خپلې فيصلې اوس په حکومت نه، بلکې په طالبانو کوي. په حکومت خلک طالبانو نه دي بې اعتباره کړي، بلکې حکومت پخپله ځان بې اعتباره کړی دی. په حکومت کې که له يوه ښوونځي بل ښوونځي ته بدلون پانه وړې، نو يوه اوونۍ وخت پرې لگيږي. دا يوه عادي خبره ده، که چېرې د يو کس په قضا او څارنوالۍ کې کار بند شي، نو هلته خبره بيا بيخي بل ډول ده. دغه ډول چلند د عامو خلکو په منځ کې د طالبانو محبوبيت زيات کړ، ځکه طالبان خپلې فيصلې ژر کوي او د حکومت په څېر خلک نه په عذابوي.

د حکومت دننه د ځينو چارواکو استعفاوو هم خلک په حکومت بې باوره کړل. د کورنيو چارو وزير، د ټاکنو د کمېسيون او د کانونو د وزير استعفاوو خلک په حکومت بې باوره کړل او خلک يې طالبانو ته ورنږدې کړل. په طالبانو کې يو قومانده ده، يوه خبره ده او تر ډېره ځايه له فساد څخه خالي دي.

اوس د هلمند د سقوط اواز ده او داسې هم ويل کېږي، که چېرې هلمند سقوط وکړي، د طالبانو لپاره به يو ادرس شي او ډېر طالبان به هلمند ته راشي. د اوسني حکومت ضعيف مديريت تر شاه کېدای شي بهرني لاملونه هم وي؛ خو په حکومت کې دننه فساد هم ډېر دی. د حکومت د ضعيف مديريت لامله خلکو په حکومت خپل باور د لاسه ورکړی او د طالبانو تله درنه شوې ده.

ژمن : استاده! د اوسني حکومت په منځته راتگ بې کاري زياته شوې. په بې کاره ځوانانو کې زيات لېسانس، ماسټران او حتی P.HD لري، خو بيا هم بې کاره دي. زرگونه ځوانانو هېواد پرېښو او په سختو لارو يې ځانونه اروپا ته ورسول. ځوان قشر په ډېر بدحالت کې دی. دغه ډول حالت د هېواد راتلونکې ته څومره په زيان بولئ؟

صراف: بې کاري يوه بُنيادي قضيه ده. دلته په زرگونه ځوانان چې لوړې زده کړې لري، بې کاره دي. تر دوه سوه ډېر ځوانان چې اروپا ته تللي زيات يې تعليم يافته قشر دی. څو ورځې مخکې يو تلويزون يو ځوان سره مرکه کړې وه، هغه کس په اقتصاد کې ماسټري لرله؛ خو د بې کارۍ له امله پوډري شوی و. په حکومت کې اوس هم په زرگونه خلک تقاعد شوي؛ خو بيا يې هم له خپلو دندو لاس نه دی اخیستی. زرو مامورينو سره د نوبت کوم فکر نه وي، دوی اوس هم مکتبونه د عينکو په زور لولي او ليکي. يو ځوان چې په سختو شرايطو کې خپلې زده کړې وکړې؛ خو د واسطې د نشتوالي له امله يو دولسم پاس مقررېږي؛ خو هغه پاتې کېږي. لوستي ځوانان تر ډېره حده رشوت نه ورکوي، ځکه دنده خپل حق بولي. په حکومت د ځوانانو بې باوري ورځ تر بلې ډېرېږي. که چېرې کوم سپين ږيري بې باوره شي، هغه څه نشي کولی؛ خو که ځوانان بې باوره او زړه ماتې شي، د ځوانانو د لاسه هر څه پوره دي او هر څه کولی شي. زموږ د ټولني ۷۰ سلنه ځوانان دي او دغه لوړه سلنه ځوانان مو هېواد ته په گټه دي. په حکومت کې اوس هم داسې خلک شته، چې څلورېښت نه تر پنځوسو کلونو پورې يې ماموريت کړی؛ خو بيا هم په خپلو څوکيو ناست دي. حکومت دې د خدمت دوره رالڼده کړي. د خدمت دوره دې دېرشو څخه پنځه دېرش کلونو پورې کړې، که چېرې داسې وکړي، په زرگونه ځوانان به مقررشي. اوسني ځوانان له نوې ټيکنالوجۍ سره اشنا دي او د کارکولو وړتيا او انرژي لري. که چېرې بې کاري همداسې روانه وي، نو حکومت به د تعليم يافته ځوانانو او يا ځوانانو له افلاس سره مخامخ شي او حکومت سره به محدود شمېر ځوانان پاتې شي.

په حکومت کې د بې کارۍ له امله هغه ځوانان چې په هند، امریکا او انگلستان او یا نورو هېوادونو کې زده کړې بشپړې کړي، همالته پاتې کېږي. دغه ډول حالت هم هېواد ته په زیان دی، ځکه په هغه ځوانانو ددې ملک سرمایه مصرف شوې، خو له انرژۍ او پوهې به یې نور خلک گټه اخلي.

ژمن: میاشت مخکې یوه ټولپوښتنه شوې وه، چې د اوسني گډحکومت څخه %۸۱ سلنه خلک ناراضه وو. اوسنی د ملي یووالي حکومت خپلې ټولې نیمگړتیاوې د مخکني ولسمشر حامد کرزي په دوره وراچوي. اوسني حکومت په تېرو ۱۹ میاشتو کې کوم داسې کار وکړ، چې ملت ته یې وړاندې کړي؟

صراف: د ځان د خلاصون لپاره دا ښه ټکی دی، چې اوسنی حکومت خپلې ټولې نیمگړتیاوې د کرزي په حکومت ورواچوي. کرزي په داسې وخت کې افغانستان ته هوايي راوستل شو، چې دلته هر څه له صفره شروع شول. کرزي سره د خپلو ټولو نیمگړتیاوو، بیا هم ډېر کارونه وکړل. ادارې، پولیس، اردو او د افغانستان ټول بڼیادونه یې له صفره شروع کړل او په خپله دیارلس کلنه دوره کې یې یوه اداره جوړه کړه.

کرزي د زیاتو ادارو بنسټونه کېښودل. که په هغه بنسټونو کې ادراي فساد، ناسم خلک او نورې ستونزې وې، اوسني حکومت باید هغه له منځه وړي وای او دغه بنسټونه یې قوي کړي وو. د ملي یووالي حکومت خپله غټه ستونزه ده. که اشرف غني سره د نوبت کوم فکر و، هغه اوس نشي پلي کولی او یا په حکومت کې دننه داسې کړۍ شته، چې اوسنی حکومت پرمختگ ته نه پرېږدي.

بهرنيان هم نه غواړي، چې افغانستان کې دې یو قوي مرکزي حکومت وي او عام افغانان په خپل حکومت باور وکړي. که چېرې داسې حکومت راشي، نو بیا د بهرنيانو د پاتې کېدو کوم سوال نه پيدا کېږي. د اوسني حکومت نړيوال دوستان اوس نړۍ ته داسې ښيي، که چېرې موږ دلته نه یو، نو افغانستان به داسې حالت وي؛ خو دغه حالت خپله بهرنيانو راوستی دی.

اوسني حکومت ته ډېره غټه پروژه د «ټاپي» پروژه؛ خو وبه گورو، چې دغه پروژه اوسنی حکومت مخته وړی شي او کنه؟ اوسنی حکومت دې خپلې نیمگړتیاوې په تېر حکومت نه وراچوي. دوی دې هم ملت ته د خپلو ۱۹ میاشتو حساب ورکړي، چې موږ دغه کار کړی؟

ژمن: استاده! اوسنی حکومت وایي، چې بهرنیانو له کرزي ډېر ملاتړ کوو او له مور یې نه کوي. کرزي او اشرف غني امریکا، ناټو او متحدینو ته یې څه توپیر لري، چې له کرزي یې ډېر ملاتړ کوو او له اشرف غني یې نه کوي؟

صراف: بهرنیانو ته اشرف غني او کرزي کوم توپیر نه لري، بلکې خپلې گټې ورته مهمې دي. کله چې امریکا راتله، نو افغانستان کې یې جگړه د القاعدې، طالبانو او ترهگرۍ سره د مبارزې پرضد وه او له دې لارو یې ځان افغانستان کې ځای کړ. د کرزي نه یې ډېر ملاتړ هم ددې لپاره کوو، چې هغه وخت یې گټې دلته ډېرې مهمې وي او اوس یې څه نا څه خپلې ستراتیژیکې گټې لاسته راوړي دي. امریکا اوس د جگړې لمن تر اوکراین، سوريې، عراق، یمن او لیبیا پورې ورسوله. په یادو هېوادونو کې یې هم جگړې ته بېلابېل عنوانونه ورکړي. د امریکا گټې د اشرف غني په نسبت د کرزي په دوره کې څه ناڅه تر لاسه شوي. د کرزي په نسبت اشرف غني لویدیځ ته ډېر گټور دی، ځکه کرزي له امریکا سره تړون لاسلیک نه کړ؛ خو اشرف غني لاسلیک کړ. بل په فکري لحاظ هم اشرف غني لویدیځ ته ډېر گټور دی. امریکا له افغانستان او افغانانو سره کومه خواخوږي نه لري، بلکې خپلې گټې ورته مهمې دي. امریکا اوس غواړي د جگړې لمن د منځنۍ اسیا هېوادونو ته وغځوي. د امریکا ستره موخه په چین کې د جگړې پیلول دي او په منځنۍ اسیا کې د جگړې د پیلولو لپاره به له افغانستانه د پل په حیث کار واخلي او ددې جگړې ډېره قرباني به مور ورکوو او لگیاوو.

ژمن: جگړه ورځ تر بلې گرمیږي. افغان دولت د سولې خبرې د طالبانو پرځای له پاکستان سره کوي. له بل لوري طالبان د سولې خبرې د افغان دولت پرځای له امریکا سره کوي. که چېرې سوله ونه شي او جگړه وغځیږي، افغانستان، افغانانو او زموږ راتلونکي ته به یې زیانونه څومره وي؟

صراف: طالبان باید د تېرو مجاهدینو د تجربو نه گټه واخلي. کله چې ډاکټر نجیب د سولې طرحه وړاندې کړه، داچې دغه طرحه چا او د کومې موخې لپاره ناکامه کړه، دا بېله خبره ده؛ خو د وروستیو حالتونو نه دا ښه وه، چې مجاهدینو له نجیب سره سوله کړې وای. مجاهدینو هم ویل، چې مور له نجیب سره نه، بلکې له روسانو سره خبرې کوو. که چېرې مجاهدینو له نجیب سره خبرې کړې وای او یوه روغه جوړه

یې کړی وای، اوس به په دغه حالت کې نه وو. اوس طالبان هم وایي، چې افغان دولت سره خبرې نه کوو، افغان دولت بیا د طالبانو سره خبرې نه کوي. د سولې خبرې باید د افغانانو ترمنځ وشي، نه د نړۍ د نورو هېوادونو سره. افغانستان ته د نړۍ د جنگي ډلو مخه شوې ده او هره یوه ډله خپل اهداف لري. د نړۍ یو شمېر هېوادونه د افغانستان د تجزیې طرحه هم لري. د سولې عالي شورا کوم کار نه دی کړی، بلکې رسنیو ته خپل تبلیغات وړاندې کوي. کله د لسو کسانو د تسلیمیدو خبره کوي، کله د سلو. هغه خلکو سره هم «دره واله» وسله وي او قواری یې یو جنگي کس ته نه پاتې کېږي. سوله کې باید دواړه لوري په ځینو برخو کې تنزول وکړي او سولې ته د زړه له اخلاصه کار وکړي. د سولې په برخه کې حکومت باید ډېره برخه واخلي. اوس امریکایان په خپلو بیسونو کې ناست دي، خو د جگړې دواړه خواوو ته افغانان مري. که کور وړانږي، که اقتصاد ضعیفه کېږي او که در په دره کېږي، هغه ټول افغانان دي.

علامه اقبال وایي، «په ثانیو غفلت کلونه هم نه شي جیره کولی» جگړه زموږ تعلیمي، پرمختیایي او ټولې خواوې په تپه ودروي او زیان زموږ اوسني حالت ته هم دی او راتلونکي ته هم. افغانستان ته دې دواړه خواوې په ژور نظر وگوري او خبره دې د سولې له لارې حل کړي.

ژمن: طالبانو ته څه کول پکار دي؟

صراف: د طالبانو ادرس اوس معلوم دی او طالبان باید له افغان دولت سره خبرو ته کېږي. افغاني ډیالوگ له امریکا، پاکستان او نورو هېوادونو څخه غوره دی. که چېرې طالبان راشي اوسنی زیاتې نیمگړتیاوې ورسره له منځه ځي. په دیني برخه زموږ زیات شکایتونه دي، کېدای شي طالبان هغه حل کړي. افغان دولت د سولې په برخه کې «اساسي قانون» سره کرښه گرځولې؛ خو خپله پرې عمل نه کوي. زه بیا هم وایي، چې جگړه نوره زموږ په گټه نه ده. طالبان باید د تېرو مجاهدینو تاریخ له سره مطالعه کړي او هغه نیمگړتیاوې دې نه تکراروي، چې مجاهدینو تکرار کړې.

ژمن: ډېره مننه استاده!

صراف: له تاسې هم!